

Hát nekem nem jár? Tegnap is annyit megcsináltam, hogy egy se tudott annyit, mint én a műhelybe. Először megcsináltam harminckettőt. S hallod-e, meg se álltam, s a másik egyfolytába kijár a végére, tölti az időt. **Neki szabad.** Nem tudom, mit csinál, tegnap is figyeltem, kettőt-hármat megcsinál, s akkor fut ki, s ott ül legalább 10 -15 percet. Neki nem szólnak semmit. De ha valaki más megy ki, ez egyből megy utána. Kémkedik a főnöknek, vagy mit csinál, nem tudom.

Na mindegy. Nekem azt mondta a főnök, hogy jó lenne visszamenjek ma még dolgozni. De hát mondom, ez nem olyan, mint a hivatalba, nem tudom, mikor adják ki azt a papírt, mikor szabadulok. Az is lehet, hogy két órát kell várjak, hát én honnan tudjam? **Egy ennyit nem lehet elnézni?** Egy napot?

Hallod-e, én inkább veszítek itt ötven lejt egy nap miatt, s onnan megkapom a kétszázötvenet. Mert az nekem a három gyermek mellett számít. S ezt nem lehet délután elintézni.

Egyedül vagyok a hárommal.

Zoli egy tíz banist se kellett adjon eddig. A telefont is én vettem meg most neki, jó, hogy utána az enyém lesz, de most ő használja, s én fizettem ki. S a múlt héten **én töltöttem fel internettel öt euróra.**

Úgyhogy nekem nem mindegy, hogy kétszázötven, vagy csak ötven lejem van a három gyermekkel. Na.

Én inkább otthagynom ezt, kapok még más munkát, hallod-e. Most jövök bé a városba, itt bevásárolok, nem sietek vissza. Ha el is érném a déli buszt, egy órára hazaérek, de akkor már három óráig minek menjek vissza a munkába?

Fenét! Nem tudok visszaélni.

Mert lentről se tudom, hogy mikor szabadulok, a papírt mikor kapom meg. Minden hülyeséget ne találjanak ki, hogy az embert így sajtolják, hallod-e, az utolsó szuszt is. Ha lássák, hogy az utolsó levegőt veszed, még azt is kihajtsák. Mert azt hiszik, hogy mindent eltűrsz, s veled mindent lehet. Itt nem szabad mutatni, hogy ragaszkodsz a munkához, **mert akkor ki vagy használva.**

Engem nem érdekel, otthagynom, ha most az egy szabadnap miatt cirkusz van, ilyen munkahelyet kapok még eleget.

Hallod-e, az én derekam is úgy fáj, de betegszabadságra nem tudok elmenni, látod milyenek. Múltkor kicsit helyrejött, s most megint kezd. Na, ez ilyen. Neked is a szíved? Még mindig? S az orvos azt mondja, **nem is a szívedtől jön?**

Hát hallod-e, Izuka is megmondta a múltkor, neked a fejedbe' van a baj. Hát nem így van? Egyszer ott kellene elintézd, s eldöntsd a dolgokat. S azután helyrejösz, meglátod. Addig hiába szeded a gyógyszert. **Mondom én, neked a fejedbe fáj a szíved.**

Jó-jó, nem baj, menjél. De jó volt, hogy egy kicsit telefonáltunk, mert az előbb úgy kezdtem szédülni, olyan rosszul lettem. Aztán a függönyt hamar elhúztam, s másfelé figyeltem. Mert beteg szoktam lenni a buszozástól. Az is lehet, nekem is a fejemben van. Na jó, hagylak drága. Szia.